

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Ivanky Havlíkové a soudců Mgr. Martina Kříže a Mgr. Martina Lachmanna ve věci

žalobce: **MEDIA CLUB, s.r.o.**, IČO 294 13 982,
se sídlem Na žertvách 132/24, Praha 8
zastoupen JUDr. Pavlínou Záhorskou, advokátkou se sídlem Na Poříčí
1079/3a,
Praha 1,
proti

žalované: **Rada pro rozhlasové a televizní vysílání**
se sídlem Škrétova 44/6, Praha 2,

o žalobě proti rozhodnutí žalované ze dne 21. 7. 2015, č. j. RRTV/2671/2015-SPM, sp. zn. 2015/391/SPM/RAD,

takto:

- I. Rozhodnutí Rady pro rozhlasové a televizní vysílání ze dne 21. 7. 2015, č. j. RRTV/2671/2015-SPM, sp. zn. 2015/391/SPM/RAD, se zrušuje a věc se vrací žalované k dalšímu řízení.
- II. Žalovaná je povinna zaplatit žalobci náklady řízení ve výši 9 800 Kč do jednoho měsíce od právní moci rozsudku k rukám zástupkyně žalobce JUDr. Pavlíny Záhorské, advokátky.

Shodu s prvopisem potvrzuje V. B.

Odůvodnění:

1. Žalobce se podanou žalobou domáhal přezkoumání v záhlaví uvedeného rozhodnutí žalované, kterým mu byla uložena pokuta ve výši 70.000,- Kč, neboť se zpracováním reklamy na léky Kinedryl, která byla odvysílána dne 25. 4. 2014 v časech 6:29:25 hodin, 8:17:30 hodin a 11:57:43 hodin na programu KISS Publikum (90,3 Mhz Zlín), dopustil porušení ustanovení § 5a odst. 5 písm. a), § 5a odst. 5 písm. c) a § 5a odst. 5 písm. d) zákona č. 40/1995 Sb., o regulaci reklamy (dále jen „zákon o regulaci reklamy“), když předmětná reklama neobsahuje informace o tom, že výrobek je humánním léčivým přípravkem, neobsahuje informace nezbytné pro správné použití humánního léčivého přípravku a neobsahuje zřetelnou výzvu k pečlivému pročtení příbalové informace (dále též „skutek“). Zároveň žalovaná rozhodla o lhůtě splatnosti, místě plnění a nákladech správního řízení.
2. Podle obsahu spisového materiálu a odůvodnění rozhodnutí žalované byl žalobce sankcionován jako zpracovatel reklamy. Žalobce od počátku uváděl, že reklamní spot zpracovával podle zadání objednatele společnosti Novartis s.r.o., který nepožadoval splnění zákonné formulace reklamy. Reklamní spot byl vyráběn osobou bez dostatečných zkušeností s obsahem reklamních spotů, řídila se výlučně pokyny objednatele a nedodržela nastavená interní pravidla pro kontrolu výroby reklamních spotů, přičemž s ohledem na tyto skutečnosti nedošlo k následné kontrole již vyrobeného reklamního spotu, ten byl vyroben a odvysílán ve znění požadovaném objednatelem. Žalobce vyvodil z tohoto ojedinělého pochybení závěry a nastavil ještě účinnější systém kontroly. Proto žalovanou žádal, aby k těmto okolnostem při projednávání ve správním řízení a při rozhodování v souladu s § 8b odst. 2 zákona o regulaci reklamy přihlédla. Jakož i k tomu, že se jedná o první pochybení žalobce, které bylo způsobeno nedbalostí příslušného pracovníka. Žalovaná v odůvodnění svého rozhodnutí zrekapitulovala skutkový stav a k citovanému vyjádření žalobce uvedla, že je zpracovatel odpovědný za obsah reklamního spotu, který vyrobí, neznalost zákonných předpisů jej neomlouvá. Na objednatele, který je v tomto případě společností, jež se zabývá prodejem léčivých přípravků a měl by znát povinnosti týkající se reklamy těchto produktů, nelze spoléhat. Proto rozhodla o uložení pokuty za skutek podle § 8a odst. 3 písm. f), odst. 7 písm. a) zákona o regulaci reklamy ve společném řízení při dolní hranici sazby o úhrnné sankci ve výši 70.000,- Kč s tím, že se tato pohybuje v rozmezí zavedeném rozhodovací praxí žalované a přihlédla k tomu, že se jedná o první porušení povinnosti žalobce. Výše pokuty se žalované jevila jako adekvátní a dostačující. Měla za to, že bude vést žalobce k plnění právních povinností, vyplývajících ze zákona o regulaci reklamy a zároveň bude dosaženo zamýšleného zabraňujícího a preventivního účinku. K rozsahu možného prospěchu žalobce nepřihlížela, neboť jej nebyla schopna prokázat.
3. Žalobce v podané žalobě předně učinil nesporným, že se porušení zákona o regulaci reklamy svým nedbalostním chováním dopustil, neboť postupoval zcela podle zadání objednatele spotu a nevložil do spotu zákonem požadované informace. Zdůraznil, že stejnou skutečnost uvedl ve vyjádření v rámci správního řízení, kdy současně žalovanou požádal, aby k tomu přihlédla při ukládání sankce. Žalovaná však při stanovení výše pokuty nepostupovala v souladu se zákonem o regulaci reklamy, neboť nepřihlédla ke všem zákonným kritériím. K tomu poukázal na text odůvodnění žalobou napadeného rozhodnutí stran výše sankce a citoval z něj. Zdůraznil, že žalovaná při ukládání pokuty nepřihlédla k závažnosti spáchaného správního deliktu, tímto kritériem se vůbec

nezabývala. V rozhodnutí není žádná zmínka o závažnosti spáchaného správního deliktu, ani o jeho možných následcích. Toto zákonné kritérium tak v rozhodnutí žalované zcela absentuje. Žalovaná neučinila správní úvahu o výši sankce, jak jí ukládá zákon o regulaci reklamy a nevypořádala se náležitě se všemi hledisky, která jsou pro rozhodování zákonem daná. Pouhé konstatování žalované, že se pokuta pohybuje v rozmezí zavedeném rozhodovací praxí žalované v obdobných případech, za řádné vypořádání se zákonnými kritérii pro udělení výše pokuty nelze považovat. Žalovaná byla povinna zkoumat závažnost spáchaného deliktu a rovněž jeho následky a při rozhodování o výši pokuty v rámci správního uvážení k tomuto přihlédnout. Žalovaná ale v odůvodnění pouze stručně odkázala na rozhodovací praxi v obdobných případech a konstatovala, že uložená sankce jí odpovídá. S tím žalobce nesouhlasil. Uvedl, že byl zpracovatelem reklamního spotu, který byl zařazen do vysílání regionálně rozhlasové stanice Kiss Publikum, jejíž průměrná poslechovost je cca 0,2% z poslechovosti všech rádií. Dosavadní rozhodnutí žalované, která měl žalobce k dispozici z tiskových zpráv a internetových stránek žalované, byla vydána zpravidla v souvislosti s porušením zákona o regulaci reklamy v případech, kdy reklamní spot, za který byla ukládána sankce, byl zařazen do televizního vysílání. K tomu žalobce poukázal na rozhodnutí žalované ze dne 21. 10. 2008 sp. zn. 2008/1153/had/Zen, kde byla uložena pokuta 400.000,- Kč za odvysílání reklamy na léčivý přípravek Ibalgin, v němž nebyla informace o pročtení příbalové informace, přičemž tento spot byl zařazen opakovaně na televizních ČT1, ČT2, Nova a Prima televize. Dalším rozhodnutím, které žalobce zmínil, bylo rozhodnutí žalované ze dne 21. 10. 2008 sp. zn. 2008/813/als/Bay, v němž byla uložena pokuta ve výši 400.000,- Kč za odvysílání reklamy na léčivý přípravek Canesten, kde rovněž nebyla informace o pročtení příbalové informace, přičemž tento spot byl zařazen opakovaně 256x na televizních stanicích Nova a Prima televize. Dále žalobce uvedl výpočet, podle kterého, byla-li by sledovanost televize Nova, Primy a ČT v roce 2008 v součtu průměru cca 1 milion diváků denně a pokuta by byla uložena ve výši 400.000,- Kč, pak by sankce pro žalobce byla ve výši 10.800,- Kč. Žalobce vyjádřil přesvědčení, že je třeba rozlišit případný zásah reklamy nejen počtem diváků a posluchačů, ale i tím, že zásah diváka obsahem televizní reklamy je ze samotné povahy televizní reklamy větší než u posluchače obsahem rozhlasové reklamy, a tudíž i následek správního deliktu je jiný. Na to žalobce uzavřel, že jemu uložená výše pokuty je zcela nepřiměřená. Žalovaná měla uložit sankci nižší s přihlédnutím k závažnosti správního deliktu, která je dle názoru žalobce velmi malá.

4. S ohledem na shora uvedené žalobce považoval rozhodnutí žalované za nepřezkoumatelné pro nedostatek důvodů, když v jeho odůvodnění zcela chybí úvaha o závažnosti správního deliktu, ačkoli žalovaná byla povinna k tomuto kritériu podle § 8b odst. 2 zákona o regulaci přihlédnout. Zopakoval, že se žalovaná rovněž nezabývala ani následky správního deliktu, ačkoli i toto je kritérium, kterým se ve smyslu citovaného zákonného ustanovení zabývat má.
5. Žalobce žádal, aby soud žalobou napadené rozhodnutí zrušil a věc vrátil žalované k dalšímu řízení, případně aby mu byla udělená pokuta snížena v mezích zákonem dovolených.
6. V písemném vyjádření k žalobě žalovaná poukázala na odůvodnění svého rozhodnutí a dále uvedla, že je regulačním orgánem, který nastavuje standardy, týkající se vysílání, jako kolektivní orgán rozhoduje hlasováním a konečné rozhodnutí proto není subjektivním názorem jedince, ale názorem skupiny, vycházející z průměrného vnímání společnosti. Při stanovení výše pokuty přihlíží ke všem zákonným kritériím. Odůvodnění svého

rozhodnutí považovala za dostačující, vydané po správní úvaze, která byla shrnuta do dané podoby. K tomu poukázala na vlastní důvody výše pokuty v odůvodnění rozhodnutí uvedené a konstatovala, že nepokládá za nezbytné v rozhodnutí vůči účastníkovi rozvádět správní úvahu ve větší míře, než tak učinila. Při správní úvaze byla samozřejmě posuzována závažnost deliktu, především s ohledem na charakter individuálního objektu deliktu, tedy zájem, proti kterému delikt směřuje a k jehož ochraně je ustanovení určeno. Tuto notorietu žalovaná není nezbytné uvádět v odůvodnění rozhodnutí, jelikož je zřejmá. Podle žalované je smyslem ustanovení § 5a zákona o regulaci reklamy ochránit spotřebitele před riziky spojenými s užíváním volně prodejných humánních léčiv. V rámci ochrany je nutné předejít takovým rizikům, která se mohou vyskytnout v případě nevhodného a nesprávného užití takového přípravku. Žalovaná přihlédla při správní úvaze o ukládání sankce k tomu, že se jedná o první porušení zákona ze strany žalobce a rovněž ke všem okolnostem spáchání deliktu ve smyslu § 8b odst. 2 citovaného zákona. Skutečnost, že se zpracovatel dopustil spáchání více správních deliktů, může žalovaná zohlednit jakožto přítěžující okolnost, k čemuž v tomto případě ve správní úvaze přistoupila. Pravidla pro ukládání sankcí při souběhu více správních deliktů nejsou výslovně stanovena, lze však analogicky použít nejbližší právní úpravu, jíž je § 12 odst. 2 zákona č. 200/1990 Sb., o přestupcích (dále jen „zákon o přestupcích“). K tomu poukázala na závěry Nejvyššího správního soudu (dále též NSS) v jeho rozsudku č. j. 7 Afs 72/2012-51 a konstatovala, že správní delikty, kterých se žalobce dopustil, řadí žalovaná, co se jejich závažnosti týče, na stejnou úroveň, proto přistoupila po správní úvaze k úhrnné sankci ve vyměřené výši, obvyklé obdobným porušením, jak je v odůvodnění rozhodnutí zmíněno. Žalovaná se shodla na pokutě 70.000,- Kč, když přihlédla k obsahu reklamy, dopadu na spotřebitele a ke skutečnosti, že účastníci nebyli dosud pokutováni. Podle žalované byly dány všechny podmínky k uložení sankce. Přihlédla rovněž ke skutečnosti, že ze strany účastníka nebyla rozporována skutková podstata deliktu, který uznal porušení povinnosti ve všech třech případech. Konstatovala, že dbá na to, aby při rozhodování skutkově shodných nebo podobných případů nevznikaly nedůvodné rozdíly a při ukládání pokuty odůvodňuje její výši v každém individuálním případě. Dále se vyjádřila k výroku svého rozhodnutí, který nepovažovala za nesrozumitelný ani vnitřně rozporný. K námitce žalobce stran nesouladu žalovaného rozhodnutí s její dosavadní praxí měla za to, že jako odborný a významný ústřední orgán disponuje správní úvahou, která je rozebrána v jejím rozhodnutí, v němž nevybočila ze zákonných mezí a nepřekročila své pravomoci. Přisvědčila žalobci v tom, že spot byl odvysílán v regionálním programu a uvedla, že k této skutečnosti přihlédla, o čemž svědčí i to, že za porušení namítaných ustanovení zákona o regulaci reklamy byla uložena pokuta ve výši 70.000,- Kč, tedy při dolní hranici sazby stanovené zákonem, tj. pouze 3,5% z maximálního možného výměru výše pokuty podle § 8a odst. 7 písm. b) citovaného zákona. Není tedy důvod hovořit o nepřiměřené přísnosti. Žalovaná měla za to, že se ve svém rozhodnutí dostatečně věnovala odůvodnění výše pokuty, výsledkem byla přezkoumatelná úvaha, která nijak nevybočuje z mezí správního uvážení, ani ho nezneužívá a odpovídá principům logického myšlení. Posoudila delikt jako méně závažný, proto také stanovila tak nízkou pokutu. Upozornila, že v řízení sp. zn. 2014/781/Fol/Nov, vedeným se zadavatelem předmětné reklamy, byla uložena a uhrazena pokuta ve výši 50.000,- Kč. K navýšení na pokutu uloženou žalobci jako zpracovateli, přistoupila žalovaná na základě zavedené praxe, kdy v určitých případech dochází k asperaci sankce na základě toho, že zpracovatel obchodních sdělení pro vysílání má mít rozsáhlejší právní povědomí o povinnostech daných zákonem o regulaci reklamy, má vyšší

míru odpovědnosti oproti zadavateli reklamy, který se s danou problematikou v běžném provozu nestýká. Zde přistoupila žalovaná k zostření, protože spáchání hned tří správních deliktů svědčí o velké nedbalosti žalobce při dodržování zákonných ustanovení. Tuto skutečnost ohledně rozdílnosti pokut pro zadavatele a zpracovatele žalovaná nepovažovala za nutnou sdělit v rámci rozhodnutí. Žalovaná nepovažovala názor žalobce ve srovnání vybraných rozhodnutí z její rozhodovací praxe za relevantní a zdůraznila, že nemohlo dojít k porušení legitimního očekávání žalobce ohledně výše pokuty, neboť v každém správním řízení se posuzuje konkrétní skutkový stav. Správní praxi pro výměr pokut nelze dovodit pouhým srovnáním pokuty uložené zadavateli/zpracovateli reklamy odvysílané v televizním vysílání na jedné straně a rozhlasovém vysílání na druhé straně. Žalobce naznačuje, že výše sankce by měla přímo záviset na dosahu recipientů a žalovaná by měla vypočítávat částku na základě dříve uložených pokut. Účelem pokuty je ale především zabráňující a preventivní účinek. Reálný dosah reklamy je pouze druhotným kritériem, ke kterému Rada i v tomto řízení přihlédla, jak bylo zmíněno, když reklama byla odvysílána na regionální stanici Kiss publikum. Pokud by žalovaná rozhodovala na základě zasažených posluchačů, vznikaly by naopak nedůvodné rozdíly na základě okolností, na které nemá zpracovatel reklamy žádný vliv. Skutek byl dostatečně vymezen datem. I díky zásahu žalované nebyla reklama nadále ve vysílání používána. Pokud by měl být jediným vodítkem pro určení výše pokuty reálný dosah na počet posluchačů, který ani nelze pro účely správního řízení skutečně vypočítat, dopláceli by na daný postup ti zpracovatelé, jejichž reklama byla dozorovým orgánem odhalena a správní řízení zahajována až v okamžiku delšího vysílání. Žalovaná při vedení správního řízení nesledovala celkový počet odvysílaných spotů a vycházela v rozhodnutí specifikovaných odvysílání na regionální stanici Kiss Publikum. Proto přistoupila k vyměření pokuty v minimální výši. Že správní úvaha žalované v žádném případě nevybočila ze zákonných mezí, dokládá demonstrativní výčet pokut uložených žalovanou za stejné či obdobné delikty z poslední doby: kromě správních řízení zmíněných žalobcem např. z pokut uložených za zadání či zpracování obchodního sdělení odvysílaném v rozhlasovém vysílání - ve správních řízeních sp. zn. 2014/987/Fol/RTV a 2013/733/Fol/CZE, kdy za porušení jednoho ustanovení zákona o regulaci reklamy § 5d odst. 3, kterýžto delikt řadí rada typově na stejnou úroveň, jako u žalobce, byla uložena pokuta ve výši 50.000,- Kč.

7. Žalovaná žádala, aby soud žalobu zamítl včetně nedůvodného návrhu na upuštění od pokuty či její snížení.
8. Soud o věci jednal bez nařízení ústního jednání, neboť shledal důvod pro zrušení žalobou napadeného rozhodnutí pro vady řízení bez jednání rozsudkem ve smyslu § 76 odst. 1 písm. a) pro nepřezkoumatelnost spočívající v nedostatku důvodů rozhodnutí. Proto soud neprováděl důkazy navržené účastníky řízení.
9. Soud přezkoumal žalobou napadené rozhodnutí, jakož i řízení, které předcházelo jeho vydání, v rozsahu žalobou tvrzených bodů nezákonnosti, kterými je vázán, podle skutkového a právního stavu ke dni vydání žalobou napadeného rozhodnutí, a dospěl k závěru, že žaloba je důvodná.
10. Podstatou sporu je posouzení, zda žalovaná postupovala při stanovení výše pokuty v souladu se zákonem o regulaci reklamy a přihlédla ke všem zákonným kritériím či nikoli.
11. Při posouzení soud vyšel z následující právní úpravy:
12. Podle ustanovení § 8a odst. 3 písm. f), zákona o regulaci reklamy v rozhodném znění právnická nebo podnikající fyzická osoba se dopustí správního deliktu tím, že jako

Shodu s prvopisem potvrzuje V. B.

zpracovatel poruší podmínky pro obsah reklamy stanovené v § 2 odst. 3 nebo 4, § 2c, § 3 odst. 6, § 4, § 5 odst. 3, 4 nebo 5, § 5a odst. 1, 2, 3, 5, 6 nebo 7, § 5b odst. 2 nebo 8, § 5d, § 5e odst. 1, § 5f, § 5g odst. 1, § 5h, § 5i nebo § 6a odst. 1.

13. Podle odstavce 7 písmeno a) téhož zákonného ustanovení za správní delikt podle odstavce 3 se uloží pokuta do 2 000 000 Kč, jde-li o správní delikt podle odstavce 3 písm. a), b), e), f) nebo g).
14. Podle ustanovení § 8b odst. 2 téhož zákona při určení výměry pokuty právnické osobě se přihlédne k závažnosti správního deliktu, zejména ke způsobu jeho spáchání a jeho následkům a k okolnostem, za nichž byl spáchán.
15. Žalobce v podané žalobě brojil proti nezákonnosti rozhodnutí žalované, která podle jeho stanoviska nepřezkoumatelným způsobem, spočívajícím v nedostatku důvodů, stanovila výměru pokuty, aniž by přihlédla k závažnosti správního deliktu, když v odůvodnění úvaha o závažnosti správního deliktu zcela chybí, a nezabývala se ani jeho následky. Kromě toho žalovaná pouze stručně odkázala na svou rozhodovací praxi a omezila se na konstatování, že jí uložená sankce odpovídá. Žalobní námitka je důvodná. Je tomu tak proto, že z obsahu odůvodnění žalobou napadeného rozhodnutí není zřejmé, jakým způsobem žalovaná dospěla k výši pokuty, z jakých úvah při svém rozhodování vyšla a jak hodnotila všechny okolnosti případu. V jejím rozhodnutí nejsou podrobně popsány úvahy, jimiž se při stanovení výše pokuty řídila a není zřejmé, jak uvážila závažnost deliktů, jichž se žalobce dopustil, když podle citovaného zákonného ustanovení § 8b odst. 2 měla přihlédnout zejména ke způsobu jeho spáchání a jeho následkům a k okolnostem, za nichž byl spáchán. Odůvodnění výše uložené pokuty, jak je popsáno shora v úvodu rozsudku, je velmi kusé. Je z něj zjevné pouze to, že žalovaná rozhodla ve společném řízení, pokutu uložila při dolní hranici sazby v úhrnné sankci v dané výši s tím, že o její výši rozhodla na základě skutečnosti, že se jedná o první porušení povinnosti žalobcem, a proto se jí výše pokuty jeví jako adekvátní a dostačující a bude žalobce vést k plnění právních povinností vyplývajících ze zákona o regulaci reklamy, kdy pokuta zároveň vystihuje dosažení zamýšleného, zabraňujícího a preventivního účinku. K tomu žalovaná konstatovala, že k rozsahu možného prospěchu nepřihlížela, neboť nebyla schopna jej prokázat. Z odůvodnění výše pokuty tak není patrné, zda a v jakém rozsahu žalovaná přihlédla ke skutečnosti, že žalobce své deliktní jednání v průběhu správního řízení uznal, omluvil se za ně a vysvětlil, že ke spáchání došlo z důvodu absence zaměstnance, který zpravidla reklamní spoty vyrábí, že se jednalo o ojedinělé pochybení, pročez nastavil ještě účinnější systém kontroly, a kdy žádal, aby žalovaná k těmto okolnostem, jakož i k tomu, že se jedná o první pochybení žalobce jako zpracovatele při výrobě reklamních spotů, způsobené nedbalostí příslušného pracovníka. Tak, jak bylo citováno z odůvodnění žalovaného rozhodnutí ve vztahu k výši uložené pokuty, vyplývá z něj, že žalovaná přes toto vyjádření žalobce zohlednila pouze skutečnost, že se jedná o žalobcovo první porušení zákona o regulaci reklamy. Jinými skutkovými okolnostmi se ale nezabývala, respektive své úvahy nevtělila do důvodů výše uložené sankce. Je proto třeba přisvědčit žalobci, že v odůvodnění žalovaného rozhodnutí chybí komplexní posouzení závažnosti správního deliktu ve smyslu § 8b odst. 2 tak, aby z něj byla zřejmá konkrétní a podrobná úvaha nad naplněním či nenaplněním jednotlivých kritérií pro uložení pokuty, aby tato kritéria aplikovala přiléhavě na zjištěný skutkový stav a učinila z této úvahy závěry, ve kterých vyjádří i důvody, jež ji vedly ke stanovení konkrétní výše pokuty při zohlednění její maximální sazby a všech okolností, za nichž byly skutky spáchány.

16. Opodstatněná je i námitka nepřezkoumatelnosti žalobou napadeného rozhodnutí pro nekonkrétní odkaz na rozhodovací praxi žalované v obdobných případech, kdy se z odůvodnění žalobou napadeného rozhodnutí ani obsahu spisového materiálu nepodává, jaké konkrétní případy měla žalovaná na mysli a které z nich při stanovení výše pokuty žalobci za zjištěného skutkového stavu zohlednila, byť stručným odkazem na jejich spisovou značku, případně datum jejich vydání. Podrobné rozvedení důvodů rozhodnutí o výši sankce, které žalovaná učinila až v písemném vyjádření k podané žalobě, není součástí odůvodnění výše pokuty žalobou napadeného rozhodnutí, a soud k němu proto nemohl přihlédnout.
17. Lze tak uzavřít, že žalobou napadené rozhodnutí je nepřezkoumatelné pro nedostatek důvodů v úvaze o stanovení výše pokuty a pro nekonkrétní odkaz na rozhodovací praxi žalované v obdobných případech.
18. Soud proto důvodně žalobě vyhověl a žalobou napadené rozhodnutí podle ustanovení § 78 odst. 1, 4, ve spojení s § 76 odst. 1 písm. a) s.ř.s. zrušil a věc vrátil žalované k dalšímu řízení. V něm bude žalovaná vázána právním názorem soudu, který ve zrušujícím rozsudku vyslovil (§ 78 odst. 5 s.ř.s.).
19. Výrok o nákladech řízení je odůvodněn ustanovením § 60 odst. 1 s.ř.s. Žalobce byl ve sporu úspěšný, soud mu proto přiznal právo na náhradu nákladů v řízení, které jsou v tomto případě tvořeny náklady na zaplacený soudní poplatek ve výši 3.000,- Kč a náklady právního zastoupení za 2 úkony právní služby po 3.100,- Kč (za převzetí a přípravu zastoupení, podání žaloby dle § 11 odst. 1 písm. d) vyhlášky č. 177/1986 Sb. advokátní tarif) a 2x režijní paušál po 300,- Kč (dle § 13 odst. 3 téže vyhlášky), tj. celkem 9.800,- Kč.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud. Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s.ř.s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno. V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie. Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách www.nssoud.cz.

Praha 30. května 2018

Shodu s prvopisem potvrzuje V. B.

JUDr. Ivanka Havlíková v. r.
předsedkyně senátu